

rogantiam Carlstadianorum, qui sibi placent, quasi
Luthero queant conferri, cuius umbram non as-
sequuntur, cum omni eruditione, quam iactant.
Semper mihi magnus fuit Lutherus: at iam mihi
maximus est. Vidi enim presens & audiui, quae
nullo calamo tradi possunt absentibus. Ego forsi-
tan in iudicanda vera doctrina non omnino trun-
cus, sic iudico, neminem esse, qui possit odisse Lu-
therum, si eum nouerit. Indicant libri Spiritum
Lutheri: sed si propius inspexeris hominem, si
de rebus diuinis ipsum audieris Apostolico spiritu
differentem, tum dices: Vincit presentia famam.
Maior est Lutherus, quam ut a quouis sciolo
debeat aut possit iudicari: Dicam quod sentio:
Scribimus quidem passim, & tractamus scriptu-
ras: absit inuidia verbo, sed Luthero collati, di-
scipuli sumus. Hoc iudicium, non ex amore fluit,
sed potius amor ex iudicio: Neminem contemno:
malo contemni, quam laudari: sed rursus, con-
temni Lutherum electissimum illud Spiritus San-
cti organum, non patiar. Er bleibt noch wol ein
Theologus für der ganzen Welt / das weis ich /
ich kenne ihn nu baß denn zuvor / ehe ich ihn hab
selbs gesehen vnd gehört. Hac Regius. Similia
sepe D. Philippus dicere solitus est, & nominauit
Lutherum aurigam & currum Israëlis, & postre-
mae aetatis Eliam, de quo crebro versum repetyt:
Nulla ferent talem secla futura virum. Cumq;
dona praeceptorum & maiorum nostrorum con-